

Jan Steenhagen

(Amsterdam, 22 augustus 1947 - Amsterdam, 24 juni 2022)

Jan Steenhagen was een bekende verschijning in de Staatsliedenbuurt. Hij maakte met iedereen een praatje, was op de hoogte van de roddels en schroomde niet om overlastgevers aan te spreken op hun gedrag. Dit deed hij ook omdat zoveel anderen dat niet durfden: Jan deed dat wel.

Hij was dol op de buurt waar hij bijna 35 jaar heeft gewoond. Vlak na de oorlog is Jan geboren in de Jan Hanzestraat in de Kinkerbuurt, waar hij woonde met zijn ouders, oudere zus en zijn grootouders twee huizen verderop. Zijn ouders waren veel aan het werk: als glazenwasser, koffiejuffrouw, maar ook in de Markthallen en als huismeester van een appartementencomplex in Buitenveldert.

Bruidsfotograaf

Jan verdiende zelf als jonge jongen ook een zakcentje bij. Hij spaarde de duppies die hij kreeg van zijn oma, kocht daarvan een pakje sigaretten en verkocht deze voor 20 cent per stuk bij de deur van uitgaansgelegenheden, en af en toe hadden de marktkooplui op de Ten Katemarkt wat klusjes voor de kinderen van de buurt. Zo was Jan niet bang om bovenop de paarden te springen van de marktkarren en ze naar de juiste plek te geleiden. Op zijn 16e begon hij met het serieuzere werk. Hij werd de jongste bruidsfotograaf van Amsterdam. Daarna nam zijn carrière een grote vlucht en was hij o.a. werkzaam in de reclamebranche. Met zijn fotografie maakte hij prachtige, buitenlandse reizen voor verschillende tijdschriften en de Neckermann-gids. Daar verdiende hij een goede boterham mee.

Kippendijen

Begin jaren 80 ontmoette hij Hanneke in jazzcafé Joseph Lam in de Van Diemenstraat. Een prachtige vrouw vond hij haar, en ondanks dat hij wat onzeker was over zijn kapsel (de kapper had het net te kort geknipt) en de vlek op zijn overhemd, vroeg hij haar ten dans. De vonk sloeg over en na een paar maanden vroeg Hanneke of Jan bij haar introk in haar sloopflatje in de Van Hogendorpstraat.

De Staatsliedenbuurt was in de jaren 80 een beruchte buurt. Toch hield het Jan niet tegen om bij Hanneke in te trekken. Samen brachten ze heel wat avonden door in restaurant De Appelgaard, waar nu café Nassau zit. Jan en Mariet maakten daar de beste spareribs, die ze haalden uit Kampen. Ook bij Tramlijn Begeerte (waar nu Piet de Gruyter

zit) kwamen ze vaak, genieten van de salades met de meest malse kippendijen. En in café De Kat in de Wijngaert in de Jordaan galmt het gezang van Jan nog na. Daar kwam hij samen met het Roots Koor, waar hij mee zong, even nadrinken en -zingen na hun uitvoeringen, o.a. die in Paradiso op de Korendagen.

Wandelingen

Tot zijn overlijden op 24 juni heeft Jan zich vreselijk vermaakt en zich ook vol passie geërgerd aan het dagelijks leven in de buurt, want Jan was een grote genietter en wat hij deed, deed hij vol overgave. Op zijn vele wandelingen door de buurt maakte hij graag een praatje, bijvoorbeeld met Rob Kock, die altijd op de stoep voor zijn kolenhandel in de Bentinckstraat te vinden was, Janny van de melkwinkel op de hoek van de Bentinck- en de Fannius Scholtenstraat, met Jantje "Boeketje" Visser op de brug over de De Wittenkade (als hij niet druk was met een klant). Hij ging bij Rolinka aan de Van der Hoopstraat naar de kapper, deed de dagelijkse boodschappen bij De Avondmarkt van Hans van Akkeren en zijn personeel aan de De Wittenkade, en als hij iets nodig had voor in huis keek hij altijd eerst of Zijlstra's IJzerhandel of Magazijn Sportief aan de Tweede Nassaustraat het had. Zo maakte Jan dagelijks zijn rondje door de buurt.

Volkstuin

In 2003 kregen Jan en Hanneke een volkstuin op Zonnehoek aan de Archangelweg, waar Jan vanaf 2004 in het bestuur zat. De tuin en het bestuurswerk namen nu ook een belangrijke plek in hun leven in. Als bestuurslid was Jan streng op het onderhoud van de paden, lanen en de huisjes. Iedereen die nu een wandeling maakt door Zonnehoek, kan met eigen ogen zien hoe mooi het park erbij ligt. Het is het eerste tuinpark in Amsterdam dat is beloond met vier stippen van het Keurmerk Natuurlijk Tuinieren.

Zonnestraal

Jan heeft een rijk en vol leven geleid, hij heeft zijn stempel gedrukt op de Staatsliedenbuurt en vele mooie herinneringen gemaakt met Hanneke, de vrienden uit zijn koor, van de tuin en uit de buurt. Een bevriende kunstenaar heeft de kist van Jan helemaal beschilderd met bloemen en zomerse taferelen. En zo is met het overlijden van Jan, letterlijk en figuurlijk, een kleurrijk figuur en een zonnestraal in het leven van vele mensen begraven.

Agnes Kleij en Carlijn Masteling